

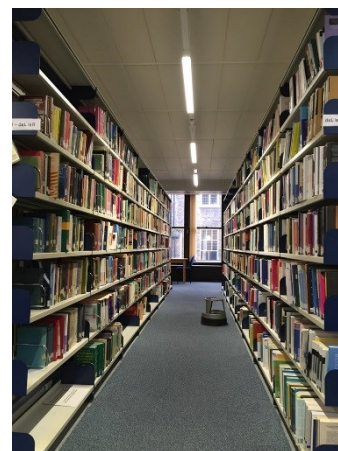
Institute of Education – University College London

Det er fredag, og tomt på loftet på London Knowledge Lab, der jeg har funnet min faste plass (på det som egentlig ikke er en fast plass, men en “hot desk” som gjester og andre tilreisende som meg kan få benytte). Det er siste fredag av oppholdet mitt her i London og på tide å skrive litt om opplevelsene så langt.

Grunnen til at jeg ønsket å reise nettopp hit, er at *multimodalitet* og *sosialsemiotikk* er et kjernepunkt i mitt doktorgradsprosjekt, og flere av de fremste fagfolkene på feltet jobber her, på Insitute of Education (IoE). At instituttet for tredje år på rad er utnevnt til verdens fremste innen *education* kan nok forklare hvorfor det er ufattelig dyrt å bli tatt opp som student her, og uten støtte fra NAFOL hadde dette oppholdet aldri latt seg gjennomføre. Faglig har jeg nå tilgang på et rikholdig bibliotek, jeg har tilgang til et mylder av elektroniske kurs, og til doktorgradskurs og seminarer. Jeg møter fagfolk og medstudenter fra hele verden over lunsjen og på pub etter seminar, og jeg føler meg privilegert. Ikke bare er de dyktige, de er så utrolig hyggelige også.

Jeg har fått tett og god oppfølging av Professor Andrew Burn. Det har vært veldig lærerikt for meg å diskutere prosjektet med en som kan mye om emnet. Samtidig ser han mitt prosjekt med friske øyne og har kommet med viktige spørsmål og gode råd om litteratur og tema. I møtet med en annen kultur blir det tydelig for meg hva jeg må forklare om norsk skole og kultur. I løpet av oppholdet har jeg begynt på transkripsjon og analyse av datamaterialet mitt. Jeg har vært med på to doktorgradskurs og ett studentseminar. Kaffe med Professor Gunther Kress en morgen den siste uka kom som en veldig fin avslutning.

Det å komme bort fra det vante og hjemlige har vært slitsomt innimellom, men mest energigivende. Blant praktiske erfaringer som det kan være lurt å dele med andre NAFOL studenter vil jeg først nevne at søknadsprosessen ved IoE tar svært lang tid. I mitt tilfelle kan det ha berodd på at IoE fusjonerte med UCL for kort tid siden, og rutineene ikke var helt innkjørt enda. En annen erfaring er at det er svært vanskelig å finne husrom for en familie for kortere opphold enn 6 måneder. Jeg reiste hit med mann og to skolebarn for fire måneder, og det skulle mye internettsøking, et fysisk før-besøk, og kanskje en porsjon flaks til for å finne bolig og skole. En del skoler er fulle, så det var ikke lett å finne en skole med plass til begge barna. Det fant vi i gangavstand fra huset, heldigvis, i Seal, Sevenoaks, en passelig pendler-togtur unna

London (en og en halv time fra dør til dør). Lærerne på den lokale skolen var vant til å ha barn fra flere land i klasserommet, og vi var langt ifra de eneste utlendingene. Begge barna fikk sin egen fadder den

første dagen, og det føltes trygt, og ikke minst hyggelig når halve klassen rakte opp hånda for å få lov til å være fadder. For ungene var det utfordrende å følge med på engelsk hele dagen, og dagen var litt lengre enn skoledagene hjemme. Feriene er tilsvarende lengre, heldigvis. Påskeferien i England varer i over to uker. Vår erfaring var at det ikke er mer lekser enn hjemme, men ungene var slitne etter en skoledag på et fremmed språk. Vår elleveåring klarte seg veldig fint med sin skoleengelsk, og på slutten fikk hun flere riktige ord på spelling tests enn mange andre i klassen. Syv-og-et-halvt årigen vår kom langt med å leke It (sisten) og å bruke tegninger og kroppsspråk når ordene ikke strakk til. Vi fikk låne lettlestbøker av skolen, og opplevde at skolens opplæring i *phonics* i små grupper var god og tilpasset, og hun hadde raskere framgang enn både vi og lærerne forventet. Uniform er en fin ting, det var vi alle enige om.

En tredje erfaring er at når man leier et hus i Storbritannia så betaler man ikke bare husleie og strøm som hjemme, men også eiendomsskatt (!), og selvfølgelig gass, og vann inn og vann ut. Det var altså en grunn til at oppvaskvannet gikk rett ut igjennom et rør i veggen i stedet for ut i avløpet! Som student er du fritatt for eiendomsskatt, men du må dokumentere din studentstatus (både hjemme og i Storbritannia), og med familie får du kun en 25%

reduksjon i skatten. En fjerde erfaring skal også få bli med, og det gjelder det følsomme temaet renslighet. Som skandinaver oppfattet vi huset vi flyttet inn i som regelrett skittent med edderkoppspinn og hybelkaniner, brun toalettskål, smuler i skuffene og så videre. Et godt råd er å få det notert ned ved overtakelsen av boligen, for når du flytter ut kan megler fort forlange kvittering på at at huset er profesjonelt rengjort, uavhengig om dere selv har vasket atskillig grundigere enn de «profesjonelle» som hadde gjort det før dere flyttet inn. Vi dokumenterte i tillegg med bilder, og fikk dermed hele depositumet tilbake.

Tusen takk til NAFOL for økonomisk støtte til å gjennomføre oppholdet. Takk til biveilederen min, Elise Seip Tønnessen, som satte meg i kontakt med Andrew Burn. Takk til Kari Anne Rustand som oppmuntret meg til å snakke med Gunther Kress. Takk til alle ved London Knowledge Lab som tok så vel imot meg, særlig Jenifer Ho og Andrew Burn. Takk til Kathrin Olsen og Anna Moxness på NAFOL-kullet mitt, som gjorde livet i London mer sosialt. Takk til Universitet i Tromsø som la godt til rette, og til veilederen min Annelise Brox Larsen som kom på besøk. Og takk til mannen min Tom som la alt til side for meg og utenlandsoppholdet vårt.

Ingrid